

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.084/2024/10.

A felperesek:

(I. r. felperes neve) (lakcíme) I. rendű

(II. r. felperes neve) lakcím II. rendű

A felperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Nemesszeghy Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: Dr. Nemesszeghy Aurél; iroda címe.)

Az alperes:

(alperesi hivatal neve) Polgármesteri Hivatala (székhelye.)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

(jogtanácsos neve) kamarai jogtanácsos (székhelye.)

Dr. Czifra Károly ügyvéd (ügyvéd címe.)

A per tárgya:

sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szolnoki Törvényszék 6.P.20.856/2023/5. számú ítélet, 6.P.20.856/2023/9. számú kijavító végzés

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

II. rendű felperes, 6.P.20.856/2023/8., alperes, 6.P.20.856/2023/6.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az I. rendű felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Az I. rendű felperes által fizetendő illeték összegét 180 000 (száznolcvanezer) Ft-ra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak a NAV illetékbevételi számlájára 240 000 (kettőszáznegyvenezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség az e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az I. rendű felperes és a perben nem álló (élettárs neve) 2007-ben élettársi kapcsolatot létesítettek, 2013-ban házasságot kötöttek.

[2] Az I. rendű felperes interneten ismerkedett meg (személy neve)-val és házastársával, akik „dajka anyát” kerestek gyermekük kihordására. Az I. rendű felperes – (élettárs neve) hozzájárulásával – reprodukciós eljárásban vett részt (személy neve)-val, amelynek során a Budapesti (X) Intézetben 2013. június 20. napján beültetésre került az előzőleg megtermékenyített embrió.

[3] Ezt követően az I. rendű felperes és (személy neve) „Egyezség gyermekelhelyezés tárgyában” elnevezésű megállapodást kötöttek, amelyben rögzítették, hogy a kapcsolatukból származó gyermek (II. rendű felperes) (élettárs neve) névre kerül anyakönyvezésre azzal, hogy a gyermek a biológiai apától származik. Megállapodtak abban is, hogy a gyermeket (személy neve)nál helyezik el, aki az egyezség bírósági jóváhagyásával egyidejűleg teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tesz. Az I. rendű felperes pedig vállalta, hogy a gyermek átadása után megindítja házastársa vonatkozásában az apaság vélelmének megdöntése iránti pert. A megállapodás nem ment teljesedésbe. A II. rendű felperes az I. rendű felperes és (élettárs neve) gondozásában maradt. Az anyakönyvbe a II. rendű felperes apjaként (élettárs neve) került bejegyzésre.

[4] A (vármegye neve) Megyei Kormányhivatal (.....) Járási Hivatalának Gyámügyi Osztálya a II. rendű felperes képviselőjében apaság vélelmének megdöntése iránt indított pert (élettárs neve) alperes ellen. A (.....) Járásbíróság a P.20.884/2015/65. számú, 2018. április 5. napján kelt ítéletében megállapította, hogy a II. rendű felperesnek nem (élettárs neve) az apja. Rendelkezett az ítélet jogerőre emelkedését követően a II. rendű felperes születési anyakönyvi bejegyzésének ítélet szerinti módosításáról. A határozat indokolásában a bíróság a peradatokból megállapította, hogy a fennálló házassági köteléken alapuló vélelem alapján a per alperesét ((élettárs neve)) kell a jelen per II. rendű felperese apjának tekinteni, de kizárt, hogy a gyermek tőle származik.

[5] A jelen per I. rendű felperesének fellebbezése folytán eljáró (Z) Törvényszék a Pf.20.640/2018/21. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az apasági per alperese, a gyermek édesanyjának nyilatkozata, a (személy neve)-val kötött egyezség tartalma és a további okiratok alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a kiskorú felperes (jelen per II. rendű felperese) (élettárs neve) alperestől való származása lehetetlen.

[6] Az apaság vélelmének megdöntése iránti per alatt előbb (élettárs neve), majd az I. és a II. rendű felperesek is Írországra költöztek. Az I. rendű felperes (személy neve)-vel kötött házassága jelenleg is fennáll, a gyermeket közösen nevelik, egy családként élnek.

[7] A jogerős döntést követően az illetékes anyakönyvi hivatal az anyakönyvi nyilvántartásból törölte (élettárs neve) apai státuszát. Az alperes anyakönyvi hivatalában (személy 2. neve), akivel az I. rendű felperesnek már korábban volt kapcsolata, és akinek tudomása volt a reprodukciós eljárásról, illetve annak körülményeiről, teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tett 2019. július 31. napján a II. rendű felperes vonatkozásában. Az erről készült jegyzőkönyvben az I. rendű felperes büntetőjogi felelőssége tudatában kijelentette, hogy apaság megállapítása iránti per nincs folyamatban, továbbá nyilatkozott arról is, hogy a II. rendű felperes nem reprodukciós eljárásból származik. Az apai elismerő nyilatkozat alapján az anyakönyvi nyilvántartásban (személy 2. neve)t jegyezték be a II. rendű felperes apjaként.

[8] Az alperes jegyzője a II.22.300-4/2019. számú 2019. augusztus 2. napján kelt határozatában megállapította, hogy (személy 2. neve) 2019. július 31. napján tett apai elismerő nyilatkozata jogsértő. A jogsértő apai elismerő nyilatkozatot az apai elismerő nyilatkozatok nyilvántartásából törölte és az elektronikus anyakönyvi rendszerben (EAK) tett jogsértő bejegyzést adattörléssel megszüntette. Határozatának indokolásában megállapította, a gyermek születési helye szerint illetékes Budapest (...) kerületi Polgármesteri Hivatal anyakönyvvezetőjével való adategyeztetés során tudomást szerzett arról, hogy a II. rendű felperes reprodukciós eljárásból született. A reprodukciós eljárásban (személy 2. neve) nem vett részt, ezért nem lehet a gyermek apja. A jelen per felperese és (személy 2. neve) az apasági nyilatkozattétel során valótlan tartalmú nyilatkozatot tettek, ezért a nyilatkozat és az azon alapuló EAK bejegyzés jogsértő. Határozatát az anyakönyvezési feladatok ellátásának részletes szabályairól szóló 429/2017. (XII.20.) Korm. rendelet 4. § (3) bekezdésére, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V.tv. (Ptk.) 4:100. § (1) bekezdésére alapította.

[9] Az I. rendű felperes keresete alapján a (.....) Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 101.K.28.530/2019/12. számú ítéletében a fenti határozatot megsemmisítette. Megállapította, az alperes saját hatáskörében eljárva hivatalból nem bírálhatja felül az előtte tett apai elismerő nyilatkozat valóságát. Az adat törlésének a közigazgatási határozatban megjelölt Korm. rendelet 4. § (3) bekezdésében írt feltétele nem áll fenn, és nem állapítható meg az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. tv. (a továbbiakban: At.) 70. § (3) bekezdésében foglalt lehetőség sem. Az apai elismerő nyilatkozat megtételekor sem házassági köteléken, sem reprodukciós eljárás alapján alapuló apasági vélelem nem állt fenn a II. rendű felperes vonatkozásában, ezért (személy 2. neve) apai elismerő nyilatkozata érvényes és jogszerű, ezért jogszerűen került sor nevezett apaként történő bejegyzésére is.

[10] A bíróság jogerős határozata alapján ismételt (személy 2. neve) apasága került bejegyzésre és rögzítésre az EAK-ban.

[11] A (Y) Megyei Kormányhivatala által a Miniszterelnökség Hatósági Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkárságával a II. rendű felperes családi jogállásának rendezése érdekében folytatott egyeztetés eredményeként az alperes 2020. június 12. napján (személy 2. neve) apai státuszát, Budapest Főváros Kormányhivatala 2020. augusztus 27-én pedig az apai elismerő nyilatkozatot törölte az EAK rendszerből.

[12] A jelen per I. rendű felperesének keresete alapján a (.....) Törvényszék a 2021. június 11. napján kelt 101.K.702.251/2020/28. számú ítéletében a jelen per II. rendű felperese tekintetében (személy 2. neve) apai státuszának az anyakönyvi nyilvántartásból való törlését mint az alperes alakszerűtlen közigazgatási döntését megsemmisítette. Kötelezte az alperest, hogy tevékenysége jogsértő következményeit hárítsa el, a jelen per II. rendű felperese apjaként (személy 2. neve)t jegyezze be az anyakönyvi nyilvántartásba. Határozatának

indokolásában rámutatott, hogy (személy 2. neve) apai elismerő nyilatkozatának megtételekor sem házassági köteléken, sem reprodukciós eljáráson alapuló apasági vélelem nem állt fenn a II. rendű felperes vonatkozásában, így az apai elismerő nyilatkozat alapján jogszerűen került sor (személy 2. neve) apaként történő bejegyzésére. A (.....) Járásbíróság jogerős ítélete alapján az apai jogállás házassági köteléken alapuló vélelme (élettárs neve) vonatkozásában megdőlt. A teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat mindenkivel szemben hatályos. Az alperes saját hatáskörében eljárva hivatalból nem bírálhatta felül az előtte megtett apai elismerő nyilatkozat valódiságát. Ezért az alperes jogszabálysértően törölte az apai elismerő nyilatkozaton anyakönyvi bejegyzést (személy 2. neve) apai státusza vonatkozásában.

A kereset és az ellenkérelem

[13] A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest részükre személyenként 3 000 000 Ft és ezen összeg után 2020. június 12. napjától a kifizetésig járó a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére, valamint a perköltség viselésére, amelyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján meghatározott ügyvédi munkadíjban számítottak fel. Előadták, az alperesi magatartás jogellenességét a közigazgatási perben hozott jogerős ítéletek megállapították.

[14] Sérelemdíj iránti igényüket arra alapították, hogy az alperes jogellenes eljárása sértette az egészséghez, a családi élethez, a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogukat. Jogi érvelésük szerint a családon belül a gyermek érdeke, hogy az apai és anyai jogállás rendezett legyen. Az alperes azzal, hogy (személy 2. neve) apai jogállását több alkalommal törölte, e védendő érdeket sértette, családi életükbe indokolatlanul beavatkozott. E magatartás nem csupán a családi élet rendjét bontotta meg, hanem az alperes ismételt magatartásával fokozott idegességet, feszültséget, lelki terhet okozott az I. rendű felperesnek, akinek a helyzetet többször át kellett beszélni a II. rendű felperessel annak érdekében, hogy a gyermek nyugalma némiképp rendeződjön. A nagyfokú feszültség, szorongás a lelki egészséghez való jog sérelmét eredményezte. Kiemelték, jogerős ítélet ellenére az alperes megismételte a jogsértő magatartást, amely fokozott bizonytalanságot és félelemérzetet keltett bennük. Az alperesi intézkedés következtében nehézkessé vált a II. rendű felperes személyes iratainak, külföldi lakcímének bejelentése, illetve a hazautazása is.

[15] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen alaki védekezéssel élt, kérte a per megszüntetését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CX(...) tv. (a továbbiakban: Pp.) 240. § (1) bekezdés a) alapján a 176. § (1) bekezdés d) pontjára utalással azzal, hogy a keresetlevelet a bíróságnak vissza kellett volna utasítania. Álláspontja szerint a felperesek igénye a közigazgatási perben hozott jogerős ítéletekre tekintettel ítélt dolognak minősül (Az elsőfokú bíróság a kérelmet a P.20.673/2022/9. számú végzésében elutasította).

[16] Érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Tényállítása szerint (személy 2. neve) apai státuszának törlésére irányuló közigazgatási cselekményt a szakmai irányítását ellátó (Y) Megyei Kormányhivatal által kibocsátott, illetve Miniszterelnökség Hatósági Ügyekért Felelős Helyettes Allamtitkárság Hatósági Szakigazgatási Osztálya által kimunkált intézkedési utasítás végrehajtásaként törölte, ezért kártérítési felelőssége nem áll fenn. Mindemellett eljárása jogszerű volt. Hivatkozott arra, az At. 70. § (3) bekezdése arról rendelkezik, hogy az apai elismerő nyilatkozattal összefüggésben nyilvántartott adatokat törölni kell, ha az apai jogállást nem az apai elismerő nyilatkozata alapján töltötték be, az At. nem biztosít mérlegelési jogot az apai elismerő nyilatkozatok nyilvántartásából történő törlésére nézve. Jelen esetben e rendelkezés alapján (személy 2. neve) apai elismerő nyilatkozatát törölni kellett, mivel az apai jogállás e nyilatkozat alapján nem volt betölthető.

(személy 2. neve) a Ptk. 4:98. §-ában és 4:100. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem tehetett jogszerűen apai elismerő nyilatkozatot.

[17] Arról, hogy a II. rendű felperes reprodukciós eljárásban fogant, a (.....) Járásbíróság jogerős ítéletéből értesültek, a (X) Intézet megkeresésével tisztázták az eljárás tényét, továbbá azt, hogy a reprodukciós eljárásban (személy neve) vett részt. Az anyakönyvi hivatal vezetője tehát jogszerűen tett eleget törvényi kötelezettségének, figyelemmel a szakmai irányításra is.

[18] Hivatkozott arra, hogy a 174/2017. (VI. 30.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdése alapján anyakönyvi szervként a Fővárosi és a Megyei Kormányhivatal jár el.

[19] Állította, hogy a II. rendű felperes családi jogállása rendezése az I. rendű felperesnek felróható, az apasági perben hozott ítéletből kiderül, hogy az I. rendű felperest kötelezte a bíróság, hogy a II. rendű felperessel jelenjen meg genetikai vizsgálaton, azonban ezt elmulasztotta, valótlanul állította, hogy a gyermek nem reprodukciós eljárásból származik, nem indított pert az apaság vélelmének megállapítása iránt. Így a II. rendű felperes családi jogállásának rendezésére irányuló eljárási kitétséget az I. rendű felperes idézte elő, ez pedig kizárja az alperes által okozott jogsérelem megállapítását.

[20] Vitatta, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség jogszabályi feltételei fennállnak, nem bizonyított, hogy a felpereseknek káruk keletkezett. Az eljárásokban a II. rendű felperes közvetlenül nem volt érintett, így rá nézve az eljárás lefolytatásának közvetlen hatása nem lehetett, az számára lelki megpróbáltatást nem okozott. Hivatkozott arra, hogy a felperesek a közigazgatási perben kárigényt nem érvényesítettek. A közigazgatási perben hozott ítélet végrehajtásával az okozott jogsérelem orvoslása maradéktalanul megtörtént.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 2 000 000 Ft sérelemdíjat és annak 2020. június 12. napjától a kifizetés napjáig járó, törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[22] Az I. rendű felperest 63 500 Ft, a II. rendű felperest 190 500 Ft perköltség megfizetésére kötelezte az alperes részére. Kötelezte továbbá az I. rendű felperest 60 000 Ft, a II. rendű felperest 180 000 Ft eljárási illeték megfizetésére.

[23] Határozatának indokolásában megállapította, a bíróság a Pp. 264. § (2) bekezdése alapján a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során eljáró bíróság határozatához kötve van. Az eljáró bíróságok megállapították a kereset alapjául szolgáló jogsértő magatartás tényét.

[24] A megjelölt személyiségi jogok közül a családi élethez és a lelki egészséghez való jog megsértését vizsgálta, és kizárólag a családi élethez való jog sérelmét találta megállapíthatónak az I. rendű felperes vonatkozásában.

[25] Rámutatott, a peradatokból megállapíthatóan az I. és a II. rendű felperesek, valamint (élettárs neve) sajátos családot alkotnak, amelyben nem a vér szerinti, illetve az anyakönyvbe bejegyzett apa neveli a gyermeket, hanem az anya házastársa, akit sem vérségi, sem pedig jogi kötelék nem fűz a II. rendű felpereshez. Amennyiben az alperes eredményesen törölte volna a (személy 2. neve) apai elismerő nyilatkozatán alapuló apai státuszt, úgy a vér szerinti apa, (személy neve) is élhetett volna az elismerés jogával az I. rendű felperes mint anya hozzájárulása esetén. Ez pedig megbonthatta volna a család egységét, lehetővé tette volna, hogy a kiskorú II. rendű felperest a vér szerinti apa magához vegye. Egyetértett azzal az

érveléssel, hogy az alperes az apai jogállás rendezettségéhez fűződő védendő jogi érdeket sértette meg jogszabálysértő eljárásával. A gyermek érdekeire hivatkozva törekedett arra, hogy a biológiai apát jegyezze be az anyakönyvbe, ez azonban a kialakult családmodell miatt nem szolgálhatta a gyermek érdekét. Megállapította, az alperes magatartásával nem csupán a családi élet rendjét bontotta meg szükségtelenül, de az I. rendű felperesnek fokozott idegességet, feszültséget, lelki terhet okozott. A gyermek tapasztalhatta az I. rendű felperes ebből adódó feszültségét, azonban életkoránál fogva annak jelentőségét még nem volt képes felismerni.

[26] Kiemelte, az I. rendű felperes ellentmondó nyilatkozatot tett arra, hogy a gondozó és az anyakönyvbe bejegyzett apa személyének eltérése milyen problémát okozott. Utalt rá, hogy legfeljebb a Magyarországra történő hazautazásnál jelenthet ez problémát, ugyanakkor vélelmezhető, hogy (személy 2. neve) a gyermek Magyarországra utazásához történő hozzájárulást nem tagadná meg. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt körülmények értékelésével az I. rendű felperes által elszenvedett hátrány kompenzálására 2 000 000 Ft sérelemdíjat ítél arányban állónak. Kötelezte továbbá ezen összeg Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetésére az alperest.

[27] A II. rendű felperes sérelemdíj iránti igényét teljes egészében megalapozatlannak ítélte. Megítélése szerint a II. rendű felperes életkoránál fogva nem észlelhette a családi viszonyok rendezettségének és stabilitásának hiányát, az eljárásokban kizárólag az I. rendű felperes vett részt. Az I. rendű felperes feszültségének érzékelése önmagában nem ad alapot sérelemdíj megállapítására. A jogszabálysértő törlések terhének viselése a családra és ezen belül is kizárólag az I. rendű felperesre és esetlegesen házastársára, a nevelőapára hárult. Az pedig, hogy a II. rendű felperessel a kialakult helyzetet többször át kellett beszélnie a gyermek nyugalmanak rendezése érdekében, az I. rendű felperes előadásán kívül más bizonyíték nem támasztja alá. Nem nyert bizonyítást az sem, hogy a II. rendű felperes lelki nyugalma miként hatott a kétszeri jogszabálysértő hatósági eljárás.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[28] Az ítélet ellen a II. rendű felperes és az alperes élt fellebbezéssel.

[29] A II. rendű felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását az IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján azzal, hogy jogi képviselője általános forgalmi adó fizetésére köteles. A másodfokú bíróságtól a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b), c) és d) pontja szerinti anyagi jogi felülbírálati jogkör gyakorlását kérte. Anyagi jogszabálysértésként az Alaptörvény VI. cikkére, (...) cikkére, a Ptk. 2:42. § (1) – (2) bekezdésére, 2:43. § a), b) pontjára, 2:51. §-ára, 2:52. § (1) – (3) bekezdésére, 2:54. § (1) – (2) bekezdésére, 6:548. §-ára, 6:48. § (1), (3) bekezdésére hivatkozott. Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás kapcsán hangsúlyozta, az I. rendű felperes mindent megtett azért, hogy a gyermek családi jogállását rendezze. Ennek érdekében tett (személy 2. neve) apai elismerő nyilatkozatot. Az alperes magatartása miatt nem lehetett a II. rendű felperes jogállását rendezni, emiatt kényszerültek a felperesek bírósághoz fordulni. Az alperes azzal is jogsértő magatartást tanúsított, hogy az I. rendű felperes hozzájárulása nélkül a felperesek szenzitív adatainak, az orvosi dokumentációnak a kiadására hívta fel a (X) Intézetet jogalap hiányában.

[30] Megítélése szerint miután az elsőfokú bíróság a családi élethez való jog megsértését alaposnak találta, ezzel a II. rendű felperes vonatkozásában is megállapítást nyert a személyiségi jogok megsértése, amely a részére sérelemdíj megállapítását indokolja. Az I.

rendű felperesnek szükségtelenül okozott feszültséget, idegességet, azt a II. rendű felperes életkorának megfelelő mértékben képes volt felismerni, kihatással volt az állapotára, amellyel sérült a családi élethez való joga.

A II. rendű felperes a családi viszonyok rendezettségnek, stabilitásának hiányát akként észlelte, hogy az óvodában több alkalommal kérdezték az édesapjáról, amely a gyermekben állandó feszültséget eredményezett, megterhelő volt számára. A II. rendű felperes közvetlenül nem vett részt az eljárásokban, közvetve azonban részese volt, a döntések ugyanis az ő családi jogállása kérdésében születtek, ez pedig alapot ad sérelemdíj megállapítására.

[31] A lelki egészséghez fűződő jog életkortól függetlenül fennáll, így annak a sérülése is. A gyermekek különösen fogékonyak az anyát ért hatásokra, amelyet a II. rendű felperes mindvégig érzékelt. Az ügyintézéseknél jelen volt, hallotta a problémákat, emellett az I. rendű felperes folyamatosan próbálta a történeteket neki elmagyarázni. Értette, felfogta mi történik körülötte, ez erős lelki szorongást okozott nála, amely sok beszélgetéssel valamennyire oldható volt, azonban az éjszakai sírások, ébredések kísérték a mindennapokat. Rendszeres volt a II. rendű felperesben a félelem, hogy egy számára idegen ember elviheti őt, elszakítva a megszokott családi környezetből. A kisgyermekkorban elszenvedett lelki sérülések egy életen át kísérik az embert, így az idegen helyektől, emberektől való félelem, az elszakadási képtelenség alakul ki. A már 10 éves II. rendű felperes mai napig többször várja a megerősítést, hogy szeretik, nem kell máshova mennie. Nem megy el egyedül sehova, nem áll szóba idegenekkel. Időközben kiderült, hogy II. rendű felperes autizmus spektrumzavarral küzd, ezen események az akkori tüneteket jobban felerősíthették.

[32] A jogszabálysértő törlések terhének viselése a családra hárult, amelynek a II. rendű felperes is tagja. A nevelőapát is súlyosan érintették a történetek és emiatt I. rendű felperessel házassági problémáik is voltak.

[33] A II. rendű felperes a történetek előtt költözött külföldre, eleve új helyzetben volt, mely körülményváltozáshoz felnőttnek is nehéz alkalmazkodni, ezt csak tetézték az alperes részéről megvalósuló jogellenes bejegyzések.

[34] A személyiséget körülvevő társadalmi környezetnek a személyiségre hátrányos megváltozása úgy jelentkezett, hogy az alperes belső levelezéséből, illetve az alperes által lefolytatott eljárásokból érzékelhető volt a felperesekről kialakított negatív szemlélet.

[35] Hangsúlyozta, a közigazgatási perben eljáró bíróságok ítéletében idézett jogszabályi rendelkezések egyike sem enged mérlegelést a jogalkalmazónak, ezért az alperes közigazgatási jogkörben okozott jogsértése a jogsértő törlésekkel megállapítható.

[36] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényeket nem értékelte teljes körűen, azokból helytelen következtetéssel jutott arra a jogi álláspontra, hogy II. rendű felperes sérelemdíj iránti igénye alaptalan.

[37] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Kérte továbbá a felperes perköltségben való marasztalását.

[38] Anyagi jogszabálysértésként a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését és 2:52. §-át jelölte meg.

[39] Sérelmezte, az elsőfokú ítélet megállapította, hogy a jogsértőnek tartott hatósági intézkedéseket a kormányhivatal hajtotta végre, ennek ellenére, döntésével az alperest marasztalta. Az elsőfokú bíróság tehát tévedett az anyagi jogi kötelezett személyében.

[40] Az elsőfokú bíróság megsértette az indokolási kötelezettségét is, mert nem merítette ki az ellenkérelmet. E körben előadta, hatósági aktussal személyiségi jogsértést nem lehet elkövetni, mert jogorvoslat keretében a hatósági intézkedések orvosolhatók, ahogyan az a jelen ügyben megtörtént. A hatóság intézkedése okozhat kárt az ügyfeleknek, azonban ez a kár mint közigazgatási jogkörben okozott kár ítélandó meg, de személyiségi jogsértést

megállapítani ilyen esetben nem lehet. Hangsúlyozta, általában a jogalkalmazási tévedés nem vezethet a személyiségi jogok megsértésére. Személyiségi jogsértést a hatóság működési körén kívül tanúsított magatartása eredményezhet.

[41] Miután az ítéltábla a törvényszék helyett az alperesi védekezésre indokolást nem adhat, nem ellenzi az ítélet hatályon kívül helyezését.

[42] Álláspontja szerint nem történt személyiségi jogsértés, továbbá nem állapítható meg, hogy a családi élethez fűződő jog miként sérült. Az új Ptk. Tanácsadó Testület a Ptk. 2:52. §-hoz fűzött véleményében kifejtette, nem állapítható meg a magatartás jogsértő jellege, ha abba a sérelmet szenvedett fél beleegyezett, ha azzal az alperes törvényes kötelezettségének tesz eleget, vagy ha a felperes által a magatartás eredményeként elszenvedett érdeksérelem azoknak a kockázatoknak a körébe tartozik, amelyek bekövetkezésével a mindennapi életben – az alperes magatartásától függetlenül is – általában számolni kell. A jogsértés ténye mellett vizsgálni kell azt is, hogy a személyiségi jog sérelmét az alperes magatartásával okozati összefüggésben szenvedte-e el, továbbá, hogy a jogsértő a kártérítési felelősség szabályai és gyakorlata szerint ki tudja-e menteni magát.

[43] Az alperes a keresetben terhére rótt magatartásokat a közigazgatási hatósági jogköre gyakorlása során – mintegy üzemszerűen – fejtette ki. Az ilyen esetekre nem a személyiségi jogok körében, hanem az eljárási jogokra általában jellemző rendes és rendkívüli jogorvoslatok körében kell megoldást keresni. Az alperes a törvényes kötelezettségének tett eleget, hogy a családi jogállást törvényesen rendezze. Ezért a személyiségi jogok megsértéséhez szükséges tényállás szükségképpen hiányzik. Az I. rendű felperes magatartásának egyenes következménye az, hogy három személy is szóba kerülhetett mint a II. rendű felperes apja, vagyis a történetek az I. rendű felperes kockázata körébe esnek, ezért sérelemdíjra nem lehet törvényes igénye.

[44] Érvelése szerint nem állapítható meg a családi élethez való jog sérelme. Az alperes sem az I., sem pedig a II. rendű felperes családi kapcsolatait és a családi élet mindennapi jelenségeit semmilyen mértékben nem akadályozta. Olyan hátrány a családi életet illetően mely az alperes magatartásának vagy mulasztásának lenne betudható, az eljárás során nem igazolódott. Így sérelemdíj fizetésének jogalapja nem állapítható meg.

[45] A II. r. felperes fellebbezése kapcsán előterjesztett ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[46] Az I. r. felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet alperes fellebbezéssel érintett rendelkezésének helybenhagyását kérte.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[47] A II. rendű felperes fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése alapos.

[48] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CX(...) tv. (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel, az arra irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdésében megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A fentiekből következően a másodfokú bíróság csak a fellebbezésben megjelölt eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértéseket, valamint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem alapjául előadott tényeket vizsgálja. A Pp. főszabálya tehát a kérelemre történő felülbírálat, amely összhangban van a fél fellebbezés tartalmi követelményeinek körében rögzítettekhez kapcsolódó rendelkezési jogával.

[49] A II. rendű felperes másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, azonban perorvoslati kérelmében tartalmilag sem jelölt meg olyan eljárási szabálysértést, amely a Pp. 381. §-ának alkalmazását indokolná. Az ítéltábla sem észlelt az ítélet kötelező hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést (Pp. 379. §, 380. §).

[50] Az alperes fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésként az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozott.

[51] A Pp. 346. § (5) bekezdése szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat, és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményébe közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

[52] Egyetért az ítéltábla az alperesnek azzal a fellebbezési álláspontjával, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem tért ki teljes körűen az alperes ellenkérelmében felhozott anyagi jogi kifogásokra és ezzel megsértette indokolási kötelezettségét. E hiányosság azonban nem olyan mértékű, amely a Pp. 380. § c) pontja alapján az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére adna okot. Azon túl pedig, hogy az alperes fellebbezése az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló határozott petitumot nem tartalmaz, az nem is indokolt. A 3/2015. PJE határozat 3. pontja hatályon kívül helyezte ugyan a PK. 206. számú állásfoglalást, azonban továbbra is érvényesülő jogelv, hogy az indokolási kötelezettség megsértése csupán akkor ad alapot az ítélet hatályon kívül helyezésére, ha emiatt az érdemi határozat nem bírálható felül. Amennyiben a per irataiból egyébként megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a döntését mire alapította, akkor a másodfokú bíróság a döntés indokait pótolni tudja és azt meg is kell tennie. A jelen esetben a szükséges peradatok rendelkezésre állnak, ezért az ítéltábla az alperes fellebbezésének érdemi felülbírlata során pótolta az elsőfokú ítélet indokolásának hiányosságait.

[53] Az alperes védekezése kapcsán elsődlegesen a perbeli legitimáció hiányának kérdése vizsgálendő. Az anyagi jogi értelemben vett passzív perbeli legitimáció fennállta annak eldöntése, hogy a felperes a perbeli alanyi jogát a megjelölt alperessel szemben érvényesítheti-e. A Pp. 2. § (2) bekezdésében megfogalmazott jognyilatkozatokhoz kötöttség elvéből következően a perbeli legitimáció hiánya a perorvoslati kérelemben előadottak alapján vizsgálható. Az alperes e körben arra hivatkozott, hogy a jogsértő intézkedést a kormányhivatal hajtotta végre. Ez az álláspontja azonban téves.

[54] A rendelkezésre álló peradatokból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a közigazgatási perben eljáró bíróságok a tényállásban írtak szerint mindkét esetben az alperes magatartását tekintették jogsértőnek, nevezetesen a 2019. augusztus 2-i határozat kapcsán az apai elismerő nyilatkozat, míg a 2020. június 12-i intézkedéssel az apai státusz törlését.

[55] Felperesek személyiségi jogaik sérelmét az alperes közhatalom gyakorlása során kifejtett tevékenységére alapították, ezért a sérelemdíj iránti igény elbírálása során vizsgálendő Ptk. 2:52. §-ában, 6:519. §-ában, 6:548. §-ában írt feltételek fennállta. A Ptk. 2:42. §-a általános jelleggel védi a személyiségi jogokat. Akit személyiségi jogában sértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nemvagyoni sérelemért [Ptk. 2:52. § (1) bekezdés]. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül

további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A kártérítési felelősség általános szabályát a Ptk. 6:519. §-a fogalmazza meg. E szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz a Ptk. 6:520. §-a szerint minden károkozás jogellenes az ott megjelölt kivételekkel. Lényeges továbbá, hogy a jogalkalmazó szervek felelősségét csak kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési tévedés alapozhatja meg (BDT2004. 1028., BDT2008. 1817.), illetve általában nem lehet kártérítési felelősség alapja a jogszabály által megengedett mérlegelés eredményeként hozott határozat. Utóbbi esetben csak akkor érvényesíthet a fél sérelemdíj iránti igényt, ha megállapítható, hogy a határozat felróható módon eszközölt kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredménye (KGD1992. 2013.).

[56] Az alperes a fentiekben felsorolt feltételek hiányával kapcsolatos érveit illetően az ítéletábra álláspontja a következő.

[57] Az alperes sérelmezett intézkedéseinek jogsértő jellegét a közigazgatási perben eljáró bíróság megállapította. Ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan utalt rá, a Pp. 264. § (2) bekezdése alapján a közigazgatási ügyben eljáró bíróság közigazgatási tevékenység jogszerűségének kérdésében hozott jogerős döntése köti a polgári ügyben eljáró bíróságot. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. 96. §-a szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének a vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének a vizsgálatára a felek, vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak, vagy azt egyébként vitássá tehessék. Az alperes tehát nem hivatkozhat alappal arra, hogy a tényállásban írt határozata, illetve intézkedése nem volt jogsértő (hasonlóan: PJD2024. 31.).

[58] Tény, hogy a jogorvoslat eredményeként a jogsértő állapot megszüntetésre került. Arra helytállóan hivatkozik az alperes, hogy a Kúria a 2/2024. Jogegységi határozatában kimondta, hogy a jogorvoslat eredményeként megváltoztatott, hatályon kívül helyezett vagy megsemmisített személyiségi jogot érintő, illetve korlátozó döntés önmagában nem valósít meg személyiségi jogsértést.

A Kúria határozatának indokolásában azonban kifejtette, közhatalmi jogviszonyban bekövetkezett személyiségi jogi sérelemre hivatkozás esetén azt kell vizsgálni, hogy az adott közjogi norma a sérelmezett magatartást megengedi-e, jogszerűnek tartja-e és a magatartás csak akkor sérti a személyiségi jogot, ha a közhatalmi szerv egyértelműen nyilvánvalóan jogellenesen, vagy az adott jogszabály által biztosított jogokkal súlyosan visszaélve jár el és ez egyben az érintett személyiségének lényegét sérti.

[59] Kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes jogsértő döntése és intézkedése kirívóan súlyos jogalkalmazási tévedésen alapul, amely jogszabály megsértése felveti a személyiségi jogsértés elvi lehetőségét. Az alperes eljárása során figyelmen kívül hagyta a Ptk. 4:98. § b) pontjának egyértelmű, mérlegelést nem igénylő rendelkezését, amely az emberi reprodukcióra irányuló eljárást kizárólag az élettársak esetén tekinti apai jogállást keletkeztető ténynek. A Ptk. 4:120. § (1) bekezdése alapján a reprodukciós eljáráson alapuló vélelem ugyancsak az élettársi kapcsolat fennállása alatt áll fenn.

[60] Ettől eltérő kérdés, hogy az alperes kirívóan jogellenes magatartása következtében bekövetkezett-e a felperesek által megjelölt személyiségi jogi sérelem, és ennek eredményeként keletkezett-e sérelemdíjjal kompenzálendő hátrány.

[61] A felperesek álláspontja szerint (személy 2. neve) apai elismerő nyilatkozatának illetve apai státuszának a törlésével mindkettőjük vonatkozásában sérült a családi élethez való személyiségi joguk.

[62] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteltben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse és abban őt senki ne

gátolja. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy a magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák.

[63] A családi élethez való jog mint személyiségi jog alapja a családi köteléken alapuló szoros érzelmi, bizalmi kapcsolat, amely egy adott család tagjai között fennáll, amelyre jellemző egymás támogatása, segítése, a lelki kötődés és a családi kötelek által nyújtott érzelmi biztonság (BH2020. 10.). Tény, hogy a felperesek, valamint (élettárs neve) a II. rendű felperes születésétől kezdődően a fenti jellemzőkkel bíró közösségben élnek együtt. A II. rendű felperest az I. rendű felperes házastársa, (élettárs neve) a vérségi és jogi kötöttség hiányában is gyermekeként neveli. Azt, hogy az általuk kialakított családmódot az alperes intézkedései ténylegesen megbontották, a peradatok nem támasztják alá. Az elsőfokú bíróság ítéletében felsoroltak azokat a veszélyeket jelenítik meg, amelyek jogorvoslat hiányában az alperesi intézkedések magukban hordoztak. Ténylegesen azonban ezek nem valósultak meg, következésképp nem állapítható meg, hogy az alperes magatartása a felperesek által kialakított családmódotban változást eredményezett, ezért a hivatkozott személyiségi jog megsértése nem valósult meg. Mindebből egyrészt következik a II. rendű felperes ezt érintő fellebbezésének az alaptalansága, másrészt pedig – tekintve, hogy a sérelemdíjra kötelező rendelkezés az I. rendű felperes e jogának megsértésén alapul – az alperes fellebbezésének megfelelően az I. rendű felperessel szembeni kereset teljes elutasítása.

[64] Az I. rendű felperes a lelki egészséghez fűződő joga sérelmének hiányával kapcsolatos ítéleti megállapítást perorvoslati kérelemmel nem támadta, ezért az e körben kifejtett fellebbezési érvelés figyelmen kívül marad.

[65] Oszítja az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, amely szerint nem állapítható meg a II. rendű felperes lelki egészséghez való sérelme. A Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a II. rendű felperest terhelte olyan pszichés hátrány bizonyítása, amelynek elszenvedése a lelki egészséghez fűződő személyiségi jog sérelmét megalapozná. Ez azonban nem bizonyított. Az I. rendű felperes e körben tett előadása önmagában nem bizonyítja a személyiségi jogi sérelem megvalósulását [Pp. 279. § (1) bekezdés]. Mindemellett pedig egyetért azzal az ítéltábla, hogy az e körben előadottakból sem állapítható meg a II. rendű felperes lelki egészségének megromlása, különösen pedig nem olyan mértékben, amely annak sérelemdíjjal való kompenzálását indokolná.

[66] A fellebbezésben ezt meghaladóan előadottak (óvodai kérdegetés, éjszakai sírások, megszokott családi környezetből kiszakadástól való félelem, az emberekkel szemben kialakult bizalmatlanság, a történetek autizmusra gyakorolt hatása) új tényállítások, amelyeknek értékelésére a Pp. 373. § (2) bekezdésében írt feltételek hiányában sem kerülhet sor.

[67] A II. rendű felperes a sérelemdíj iránti igénye alapjául a fentieken túl a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez fűződő jogai megsértésére is hivatkozott, anélkül azonban, hogy annak indokait kifejtette volna, nyilatkozata tehát hiányos volt. Az elsőfokú bíróság e körben a Pp. 237. § (1) bekezdése szerinti anyagi pervezetési kötelezettségét elmulasztotta. Az ítéltábla a Pp. 369. § (4) bekezdésén alapuló felhívására a másodfokú eljárásban kifejtette álláspontját a megjelölt személyiségi jogsértések mibenlétét illetően, ezért az ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés e) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlásával vizsgálta, hogy az alperes magatartásával összefüggésben sérült-e a II. rendű felperes magántitokhoz és személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi joga.

[68] A Ptk. 2:43. § e) pontja az általánosan védett személyiségi jogok között nevesíti a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogokat. A magántitok fogalmát jogszabály nem határozza meg. A bírói gyakorlat szerint annak az olyan tény vagy olyan körülmény minősül, amelyet csak kevesen ismernek és annak titokként való megőrzéséhez az érintett személynek méltányolható érdeke fűződik. Ez bármilyen személyes, családi, vagyoni

vonatkozású bizalmas adat lehet. Azt, hogy valamely tény, adat, körülmény magántitoknak tekinthető-e, az adott ügy egyedi sajátosságai, körülményei alapján szükséges megítélni.

[69] A II. rendű felperes az ítéltábla anyagi pervezetése körében tett felhívása ellenére nem tett nyilatkozatot arra, hogy milyen magatartással sérült a II. rendű felperes magántitokhoz való személyiségi joga, ezért annak vizsgálatára nem kerülhetett sor.

[70] A Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti személyes adatok védelméhez való jog megsértését a II. rendű felperes a (személy 2. neve) apai státuszának törlésében, továbbá a reprodukciós eljárásra vonatkozó adatok (X) Intézetből való beszerzésében jelölte meg (Pf. 9. sorszám).

[71] Annak megítélésénél, hogy a személyes adatok védelméhez való jog sérült-e, az információs önrendelkezési jogról és információ szabadságról szóló 2011. évi CXII. tv. (a továbbiakban: Info tv.) rendelkezéseinek megtartottságát kellett vizsgálni. Az Info tv. 3. § 2. pontja alapján személyes adat az érintettre vonatkozó bármely információ, így az anyakönyvi iratokban szereplő, az apa személyének megnevezése is annak minősül. A 3. § (1) pontja értelmében az adat törlése adatkezelésnek minősül. Az Info tv. II. fejezete rögzíti az adatkezelés elveit és jogalapját. Ennek megfelelően a 4. § (1) bekezdése előírja, hogy személyes adat kizárólag meghatározott célból jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Az adatkezelésnek minden szakaszban meg kell felelnie az adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie. Csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas. A fentiekből következően a jelen esetben az adatkezelés sérelme megállapítható azáltal, hogy az alperes jogszerűtlenül törölte a II. rendű felperesre vonatkozó apai státuszt. Az adatvédelmi szabályok megsértése azonban önmagában, egyéb tényállási elem hiányában nem eredményezi automatikusan azt, hogy a sérelem az érintett magánszférájába is olyan mértékű tiltott beavatkozást jelent, amely egyben a Ptk. alapján személyiségi jogsértést is megvalósít (Kúria Pfv.IV.21.084/2020/4., Pfv.IV.20.651/2022/5., BH2023. 65.). A II. rendű felperes csupán az adatvédelmi szabályok megsértésére hivatkozott, de a személyiségi jogsértést megalapozó többlettényállást nem adott elő, ezért azt az ítéltábla nem találta megállapíthatónak.

[72] A további megnevezett adatvédelmi jogsértés megvalósulása nem állapítható meg, mert a peradatokból kitűnően a (X) Intézetet nem az alperes kereste meg a reprodukciós adatok megküldése iránt, hanem a Budapest (...) kerületi Polgármesteri Hivatal anyakönyvvezetője.

[73] A felperesek által megjelölt személyiségi jogsértések megvalósulásának hiányában a sérelemdíj mint a személyiségi jogsértés szubjektív jogkövetkezményének alkalmazására nem kerülhetett sor.

[74] Az alperesnek az a hivatkozása, hogy a felettes szerv utasítására hozta a jogsértő határozatot, illetve törölte (személy 2. neve) apai státuszát az anyakönyvből, a felróhatóság hiányával kapcsolatos, a sérelemdíj fizetési kötelezettség alóli mentesülését alátámasztó érvelés. A sérelemdíjat megalapozó személyiségi jogsértés hiányában azonban az ítéltábla mellőzte az alperesnek a saját felróhatósága hiányával, illetve az I. rendű felperes magatartása felróhatóságával kapcsolatban tett előadásának a vizsgálatát.

[75] A fentiekből következően az I. rendű felperes keresete teljes egészében megalapozatlannak bizonyult, pervesztességére tekintettel a 3 millió forint pertárgyérték mint illetékalap után felmerülő teljes eljárási illeték megfizetésére köteles, ezért az ítéltábla az I. rendű felperes által fizetendő eljárási illeték összegét 180 000 Ft-ra felemelte [Itv. 39. § (1) bekezdés, 42. § (1) bekezdés a) pont],

[76] A másodfokú eljárásban az alperes mind a saját, mind pedig a II. rendű felperes fellebbezése kapcsán pernyertesnek bizonyult, perköltségét azonban a Pp. 81. §-ában írtaknak megfelelően nem számította fel, ezért az ítéltábla mellőzte a felperesek másodfokú perköltségben való marasztalását.

[77] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az I. rendű felperes keresetét teljes egészében elutasította.

[78] Tájékoztatja az ítéltábla a II. rendű felperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti a II. rendű felperest, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

Szeged, 2024. november 13.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró

Szegedi Ítéltábla
Az ügy száma:
Pf.II.20.084/2024/15.

A felperesek:

(I. r. felperes neve) (lakcímük) I. rendű

(II. r. felperes neve) (lakcímük) II. rendű

A felperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Nemesszeghy Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: Dr. Nemesszeghy Aurél; iroda címe.)

Az alperes:

(alperesi hivatal neve) Polgármesteri Hivatala (székhelye.)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

(jogtanácsos neve) kamarai jogtanácsos (székhelye.)

Dr. Czifra Károly ügyvéd (ügyvéd címe..)

A per tárgya:

sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szolnoki Törvényszék 6.P.20.856/2023/5. számú ítélet, 6.P.20.856/2023/9. számú kijavító végzés

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

II. rendű felperes, 6.P.20.856/2023/8., alperes, 6.P.20.856/2023/6.

KIEGÉSZÍTŐ ÍTÉLET

Az ítéltábla a Pf.II.20.084/2024/10. számú ítéletét az alábbiak szerint kiegészíti.

Az ítéltábla az I. rendű felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 150.000 (egyszázötvenezer) forintra felemeli.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy a jelen kiegészítő ítélet meghozatalától számított 60 napon belül fizessen meg 160.000 (egyszázhatvanezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az államnak a NAV illetékbevételei számlájára.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az ítéltábla a Pf.II.20.084/2024/10. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és az I. rendű felperes keresetét teljes egészében elutasította. Az alperesi fellebbezés eredményessége folytán az I. rendű felperes keresete teljes egészében alaptalannak bizonyult, pervesztességére tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a pervesztés alperes jogi képviseletével felmerülő teljes perköltségének a megfizetésére, amely az I. rendű felperes által fizetendő perköltség összegének a felemelését teszi szükségessé. Az alperes perköltségét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján számította fel (P.20.856/2023/5. számú jegyzőkönyv). Az IM rendelet 4. § (1) bekezdése alapján a kamarai jogtanácsos által képviselt fél kamarai jogtanácsosi költségként a 3. § szerinti munkadíjat számíthatja fel. Ennek alapján az alperes jogi képviseletével felmerült perköltség 150.000 forintban határozható meg [IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont]. Az, hogy a meghatalmazott kamarai jogtanácsos helyettesítését ellátó ügyvéd általános forgalmi adó fizetésére köteles, mindezt nem érinti.

[2] A pervesztesség-pernyertesség arányának megváltozására tekintettel az alperesnek járó ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróságnak fel kell emelnie. Az ítéltábla a 10. sorszámú ítéletével erről elmulasztott rendelkezni, ezért az ítélet Pp. 355. § (1)-(2) bekezdése alapján az ítélet kiegészítése vált szükségessé.

[3] Ugyancsak az alperes fellebbezésének megalapozottságára tekintettel a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az I. rendű felperes köteles [Pp. 101. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés]. Erről az ítéltábla a kihirdetett ítéletben szintén nem rendelkezett, ezért a Pp. hivatkozott rendelkezése alapján ítéletét e vonatkozásban is kiegészítette.

[4] Tájékoztatja az ítéltábla az I. rendű felperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti az I. rendű felperest,

amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

Szeged, 2025. január 15.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró